

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ



ΤΟ ΞΑΠΛΩΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Τόν τελευταίο καιρό όλοι μαθαίνουμε πώς ή ανεργία ξαπλώνεται αδιάκοπα. Κι αυτό τό ξέρουμε τόσο από τήν ίδια μας τήν πείρα, όσο καί τών γνωστών φίλων, συγγενών μας, συναδέλφων κ.λ.π. 'Η ίδια ή κυβέρνηση αναγνώρισε πώς ή ανεργία έχει φτάσει τό 8% του ένεργου πληθυσμού, δηλαδή φτάνει πιά κοντά στίς 200.000 άτομα αν δέν τά έχει κιόλας ξεπεράσει. Δηλαδή ή ανεργία φτάνει καί πάλι σέ επίπεδα παρόμοια μέ τήν περίοδο του 1960. Τότε όμως είχε βρεθεί ή «μαγική λύση» από τό κεφάλαιο καί τίς κυβερνήσεις του, ή μετανάστευση. 700.000 άτομα μεταναστεύσα-

νε μέσα σέ δέκα χρόνια. Καί έτσι ξεπεράστηκε τότε τό μεγάλο πρόβλημα τής ανεργίας. Σήμερα όμως καί τό τετοιο είναι αδύνατο. Σέ όλες τίς αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες προσπαθούν νά διώξουν εργάτες καί όχι νά πάρουν. 'Ετσι σήμερα δέν φαίνεται νά μπορεί νά υπάρξει μιά παρόμοια διέξοδος.

Οί λόγοι γιά τούς όποιους ή ανεργία αύξήθηκε άλματώδικα τά τελευταία χρόνια είναι πολλοί.

Α. Πρώτα απ' όλα ή οικονομική κρίση, καί

οί απολύσεις από τά εργοστάσια, τά γιαπιά, τά καράβια. Παντού τά αφεντικά προσπαθούν νά ρίξουν τό βάρος τής κρίσης στίς πλάτες τών εργατών καί απολύουν, ή κλείνουν επιχειρήσεις.

Β. 'Εξ αίτίας του ότι σταμάτησε ή μετανάστευση πρός τά έξω, ενώ αντίθετα είναι περισσότεροι εκείνοι πού γυρνάνε από έξω. Γ. Γιατί μπρός στό οικονομικό σφίξιμο πού αντιμετωπίζουν όλοι οί εργαζόμενοι οί γυναίκες καί οί νέοι αναζητούν όλο καί περισσότερο δουλειά καί έτσι αυξάνονται όσοι ζητάνε δουλειά, ενώ οί δουλειές μειώνονται! Μιά οικογένεια δέν μπορεί νά βγει πέρα μέ ένα μισθό. 'Ετσι αυξάνεται ή αναζήτηση δουλειάς.

Δ. Γιατί γιά νά αντιμετωπίσουν τά αφεντικά τίς εργατικές διεκδικήσεις καί τήν άνοδο τών μεροκάματων αυξάνουν τήν έντατικοποίηση τής δουλειάς, προσπαθούν νά αντικαταστήσουν εργάτες μέ μηχανήματα, καί απολάνε. 'Ετσι τά τελευταία χρόνια μόνο καί μόνο ή είσοδος τών ηλεκτρονικών στίς τράπεζες σημαίνει καθήλωση του προσωπικού τών τραπεζών στό σημερινό επίπεδο, διαφορετι-

κά θά προσλαμβάνανε μέσα στά επόμενα χρόνια γύρω στά 10.000 άτομα. "Ένα παράδειγμα είναι αυτό πού έγινε στον τύπο, όπου ή αντικατάσταση των τυπογράφων από τήν φωτοσύνθεση χτυπάει όριστικά τόν κλάδο των τυπογράφων. "Ο καθένας στή δουλειά του βλέπει νά αναπτύσσεται αυτή ή διαδικασία. Μήπως π.χ. δέν εξαφανίζονται οί επισράκτορες από τά λεωφορεία;

Ε. Καί ένας άκόμα λόγος είναι ή κρίση πού αρχίζει καί βαράει τά μικρομάγαζα, τίς μικροβιοτεχνίες, τίς μικροϊδιοκτησίες, πού ειδικά στην Ελλάδα βολεύανε πάρα πολύ κόσμο. Σήμερα ένα μαγαζί άνοίγει, ένα άλλο κλείνει, αν δέν είναι δύο πού κλείνουνε.

Αυτοί είναι οί βασικότεροι λόγοι για τήν διόγκωση τής ανεργίας.

Κλάδοι όλόκληροι, όπως ή οίκοδομή, ή ναυτιλία, ή ύφαντουργία, καί κομμάτια του

πληθυσμού όπως οί νέοι καί γυναίκες σε μεγαλύτερη έκταση γνωρίζουν μιá πρωτοφανή ανεργία.

Καί οί συνέπειες είναι τεράστιες. Τά μεροκάματα αρχίζουν νά πέφτουν, ή νά καθιλώνονται, όπως γίνεται στους οίκοδόμους. "Όλο καί περισσότεροι εργάτες καί εργάτριες δέν τολμούν νά διεκδικήσουν ότιδήποτε γιατί τό φάσμα τής απόλυσης, τής διαθεσιμότητας, τής ανεργίας πλανιέται πάνω απ' τά κεφάλια τους. Δέν είναι εξάλλου τυχαίο πώς τόν τελευταίο χρόνο οί περισσότερες κινητοποιήσεις στά εργοστάσια είχαν σαν στόχο απόλυσεις, διαθεσιμότητα, κλείσιμο εργοστασίων κλπ., ενώ οί μόνοι πού είχαν τή δυνατότητα νά κάνουν κινητοποιήσεις για άλλα αίτήματα είναι οί τραπεζίτικοί, οί οδηγοί κλπ. δηλαδή κλάδοι πού δέν κινδυνεύουν από απόλυσεις.

Αυτή είναι μέ λίγα λόγια ή κατάσταση. "Η ανεργία χτυπάει τήν πόρτα τής Ελλάδας, των εργαζόμενων, όπως έγινε καί σε όλες τίς καπιταλιστικές χώρες τής Δύσης.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Τό πρώτο σημείο πού θά πρέπει νά δοϋμε είναι αν πρόκειται για κάτι τό παροδικό. Κάτι πού θά περάσει στά γρήγορα. "Όλα τά στοιχεία πού έχουμε μās λένε τό αντίθετο. "Η οικονομική κρίση — ή βαρύτερη πού βάρεσε τόν καπιταλιστικό κόσμο μετά τόν πόλεμο — θά συνεχιστεί για δέκα τουλάχιστον χρόνια άκόμα. Καί από ότι βλέπουμε απ' όλο τόν καπιταλιστικό κόσμο ή ανεργία βαθαίνει αδιάκοπα. Μόνο στην Δυτική Ευρώπη έχει ξεπεράσει τά 13 εκατομμύρια καί συνεχίζει νά άνεβαίνει.

Εξάλλου τό παγκόσμιο κεφάλαιο για νά υποτάξει καί νά «πειθαρχήσει» τήν εργατική τάξη των αναπτυγμένων χωρών, πού στά 1960 καί 1970 άνέβασε τό βιοτικό της επίπεδο άπαντάει μέ μεταφορά επενδύσεων σε χώρες μέ χαμηλά μεροκάματα καί υποταγμένη εργατική τάξη — Κορέα, Ταϊβάν, Χογκ Κόγκ κλπ. ενώ μέσα στις ίδιες τίς αναπτυγμένες μητροπόλεις χρησιμοποιεί τόν αυτοματισμό

για νά υποτάξει μέ τό φόβο τής ανεργίας τήν εργατική τάξη. "Όπως δήλωσε πρόσφατα καί ό Παπανδρέου ή κρίση δέν πρόκειται νά τελιώσει πριν από τό 1990.

Αυτό λοιπόν σημαίνει ότι μπήκαμε σε μιá μακρόχρονη περίοδο έκτεταμένης ανεργίας, περίοδο πού θά πρέπει νά αντιμετωπίσει ή εργατική τάξη.

Σε μιá τέτοια εποχή τά όπλα των εργαζόμενων είναι διαφορετικά από εκείνα πού χρησιμοποιούν σε εποχές άνόδου τής οικονομίας καί μικρής ανεργίας. "Όταν δέν υπάρχει ανεργία οί εργάτες μπορούν νά πιέζουν τά μεροκάματα προς τά πάνω, γιατί δέν φοβούνται τήν απόλυση, αντίθετα βρίσκουν εύκολα άλλη δουλειά. Τό αντίθετο λοιπόν γίνεται σε εποχές ανεργίας. Τά άφεντικά προσπαθούν νά πάρουν πίσω ότι ί τοχρεώθηκαν νά δώσουν στά χρόνια 75-77, ιδιαίτερα στους εργοστασιακούς εργάτες.

Μπρός λοιπόν σ' αυτές τίς νέες συνθήκες

τό εργατικό κίνημα είναι υποχρεωμένο να κεντράρει άλλοι τούς στόχους και τὰ αιτήματά του, είναι υποχρεωμένο να κεντράρει στην ανεργία, γιατί αλλιώς θα χτυπηθεί στο σύνολό του. Καί η πείρα του παγκόσμιου εργατικού κινήματος είναι μεγάλη πάνω σ' αυτό. Τό κεντρικό αίτημα — πράγμα που κατακτήθηκε απ' τούς εργάτες όλου του αναπτυγμένου κόσμου — είναι τό επίδομα ανεργίας, σάν ένα βασικό όπλο του εργάτη.

Έτσι στην 'Ιταλία τό επίδομα ανεργίας φτάνει τό 90% του βασικού μισθού για άπεριόριστο χρόνο! Παράλληλα σέ όλες τίς ευρωπαϊκές χώρες δίνεται επίδομα όχι μόνο

σ' όποιους δούλευαν ήδη αλλά και στους νέους που ζητάνε δουλειά για πρώτη φορά. Ταυτόχρονα — πάλι στην 'Ιταλία — οί επιχειρήσεις μετά τό 1970 δέχ είχαν τό δικαίωμα να κάνουν απολύσεις — και στην περίπτωση που έβγαζαν σέ διαθεσιμότητα εργάτες, αναλάμβανε ένας κρατικός οργανισμός, Τό Ταμείο 'Αναπλήρωσης, να πληρώνει τούς εργάτες για όσο καιρό βρίσκονται σέ διαθεσιμότητα.

Μ' αυτά τά μέτρα ή εργατική τάξη και δέ φοβάται πολύ τήν ανεργία, και μπορεί να συνεχίζει να παλεύει μέσα στους χώρους δουλειάς.



Η ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

Ένα άλλο αίτημα που προβάλλεται από πολλούς είναι «δουλειά για τούς άνεργους». Αυτό τό σύνθημα δέ μπορεί να είναι κεντρικό, είναι λάθος σύνθημα. Γιατί όπως είδαμε για πολλά χρόνια ακόμα θα συνεχίζει να υπάρχει ψηλή ανεργία. Έτσι μέ τό να λές δουλειά για τούς άνεργους δέ μπορείς να πετύχεις τίποτα, τό πολύ-πολύ κανένα ψευτομπάλωμα, γιατί ή κρίση δέν ξεπερνιέται μέ λόγια. Τά μόνα αιτήματα που ανταποκρίνονται στίς πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων είναι τά αιτήματα για επίδομα ανεργίας ίσον μέ τό μεροκάματο, χωρίς προϋ-

ποθέσεις, επίδομα για τούς νέους, απαγόρευση απολύσεων, πληρωμή του μεροκάματος σέ περίπτωση διαθεσιμότητας.

Αυτά είναι αιτήματα πραγματοποιήσιμα. Γιατί δέν απαιτούν τή «βελτίωση της εθνικής οικονομίας», αλλά απλά να δοθούν στην εργατική τάξη, στους εργαζόμενους αυτά που δικαιούνται, και δικαιούνται ένα εξασφαλισμένο εισόδημα από τό κράτος.

Πολλοί θα πουν «τό κράτος δέν έχει λεφτά. Πώς λοιπόν θα μπορέσει να χρηματοδοτήσει τούς άνεργους;» «Όμως ένα τέτοιο επιχείρημα μπορεί πράγματι να σταθεί; Σ' αυτή τή

χωρα, σ' αυτή την κοινωνία, έχουν πάψει να υπάρχουν όσοι εκμεταλλεύονται τους εργάτες, όσοι ζούν σέ επαύλεις καί κότερα; "Όλοι ξέρουμε πώς όχι. "Αρα τό επιχείρημα «δέν υπάρχουν λεφτά» δέν εϋσταθεί, είναι ψεύτικο. Στή χώρα μας «υπάρχουν λεφτά» μόνο πού αυτά δέ βρίσκονται στίς τσέπες τών άνεργων. "Αρα τό κράτος λοιπόν άς κάνει ότι μπορεί γιά νά τά βρεί. Οί εργάτες ζητάνε τήν εξασφάλισή τους. Καί όμως είναι φανερό πώς τό κράτος προσπαθεί νά λύσει τό ζήτημα, όχι μέ επιδοτήσεις στους ίδιους τους άνέργους αλλά μέ επιδοτήσεις στους βιομήχανους γιά νά προσλαμβάνουν εργάτες. "Ετσι τό κράτος πληρώνει τό 40% τοϋ μισθοϋ στους βιομήχανους πού θά προσλάβουν 20.000 νέους. Δηλαδή από τίς επιδοτήσεις γιά τήν άνεργία πάλι τό κεφάλαιο θά βγει κερδοσμένο.

Τά πράγματα λοιπόν είναι καθαρά: "Επιδότησεις γιά τους άνεργους!

Καί ό άγώνας γιά τό επίδομα έχει ήδη αρχίσει. Πρώτοι οί ναυτεργάτες μέ τίς απεργίες πείνας, τήν κατάληψη τοϋ «οίκου τοϋ ναύτη», τίς πορείες από Πειραιά - "Αθήνα, κέρδισαν ένα πρώτο επίδομα — 12.000 δρχμ, ένώ πρίν δέν ξπαιρναν τίποτα. Βέβαια μέ χιλιάδες προϋποθέσεις καί πολύ μικρό, αλλά

δείχνει σωστά τό δρόμο τής κινητοποίησης. Τό ίδιο καί οί κινητοποιήσεις ένάντια στίς άπολύσεις καί τίς διαθεσιμότητες μέ καταλήψεις πού έγιναν σέ πολλά εργοστάσια.

Τέλος ένας άλλος τρόπος γιά νά μειωθεί ή άνεργία είναι ή μείωση τών ώρων δουλειάς.

Πάντως κεντρικά καί ρεαλιστικά αίτήματα είναι σήμερα τά:

ΕΠΙΔΟΜΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΠΟΥ ΖΗΤΑΝΕ ΔΟΥΛΕΙΑ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΕ

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ.

Αυτά τά αίτήματα άφορούν όλους τους εργάτες, άφορούν ακόμα περισσότερο τους νέους καί τίς γυναίκες πού είναι τά πρώτα θύματα τών άπολύσεων καί τής άνεργίας.

Σήμερα είναι πιά καιρός νά αρχίσει μιá συντονισμένη καί οργανωμένη δουλειά γιά τήν πάλι ένάντια στήν άνεργία μέ τήν προώθηση αυτών τών αιτημάτων παντοϋ καί τήν όργάνωση τών ίδιων τών άνέργων.

"Όπως οργανώθηκαν καί οργανώνονται οί εργάτες στή δουλειά τους σήμερα θά πρέπει νά οργανωθούν καί έξω άπ' αυτή ή γιά νά μή βρεθούν έξω.

«'Εργατική Πληροφόρηση»

